

СЦЕНА ШЕСТА.

Грабчо.

Ето ти тебѣ принцове добръ отхранены, по слабы и отъ пилцытъ! — Що ще кажешъ ты, дщърко! това съмь вече рѣшилъ азъ. Колкото за братъ ти, имамъ на умъ за него една вдовица, за която додоха та ми говориха днесъ рано; а тебе, Лалке, ще тя дамъ на киръ Лулча, е?

Лалка.

Киръ Лулчо?

Грабчо.

Да; чилкъ на зрѣлъ възраст — нѣщо пядесять годишенъ — но скроменъ и благородуменъ; хвалятъ особенно добрыйтъ му имотець.

Лалка, съ поклонъ.

Ако е волята ви, тате, азъ не щѣ никакъ да ся женя.

Грабчо, като подражава същійтъ поклонъ.

А пакъ азъ, дщърко-либе, искамъ да ся оженишъ, ако е волята ти.

Лалка, пакъ съ поклонъ.

Искамъ ви прошка, тате.

Грабчо, съ същото преправяне.

Искамъ ти и азъ прошка, дщърко.

Лалка.

Азъ съмь твърдъ покорна слугиня на